

PRŮVODCE BOHOSLUŽBOU

SBORU CÍRKVE BRATRSKÉ
VE VSETÍNĚ

Vítejte u nás!

Jsme rádi, že jste přišli, ať už jste v modlitebně či kostele poprvé nebo jste naopak pravidelnými účastníky bohoslužeb v rámci Církve bratrské nebo jinde. Abyste lépe rozuměli tomu, co se bude během bohoslužby odehrávat, připravili jsme tohoto stručného průvodce.

Přivítání

Před vstupem do hlavní místnosti, ve které se koná bohoslužba, Vás pravděpodobně uvítá někdo z nás, a to podáním ruky, což je častý způsob pozdravu v našem společenství.

Zasedací pořádek

Nemáme žádná speciální místa pro hosty nebo naopak pro „zasloužilé členy“, a tak si můžete sednou kamkoli, kde je místo. Nicméně pokud jste zvyklí při zpěvu písní stát, prosíme, ať si sednete, pokud bude místo, spíše na kraj řady směrem ke stěnám, abyste umožnili výhled na promítaná slova písní těm, kdo sedí za vámi. Děkujeme.

Průběh bohoslužby

U nás na Jasence nemáme pevně stanovený průběh bohoslužby (liturgii), a tak každé setkání vypadá trochu jinak. Nicméně některé věci jsou součástí bohoslužby téměř vždy:

Kázání

Jedná se o vyučování na základě Bible, kterou chápeme jako autoritativní Boží slovo. Kázání je centrem naší bohoslužby.

Modlitba

Je to náš rozhovor s Bohem. Někdy se modlí moderátor bohoslužby nebo kázající, ale téměř na každé bohoslužbě bývá prostor, kdy se může nahlas a vlastními slovy modlit kterýkoli účastník. Většinou na znamení úcty k Bohu při modlitbě stojíme, ale pokud Vám zdraví nedovolí nebo Vám to není příjemné, klidně zůstaňte sedět.

Písně

V písních vyjadřujeme to, jaký je Bůh, kým pro nás je, co učinil, děkujeme mu nebo vzdáváme chválu. Zpíváme písně různých hudebních stylů, a to za doprovodu hudební skupiny, klavíru nebo varhan. Podle toho, jak vnímáte Boha, můžete u písní stát, klečet, zůstat sedět, zpívat potichu či nahlas nebo jen poslouchat. Texty písní bývají promítány na zeď.

Svědectví

Nejsme u soudu, ale občas někdo poví ostatním příběh ze svého života o tom, co Bůh udělal, jak se mu dal poznat atd. a tomuto říkáme svědectví.

Oznámení

Informace o tom, co se událo nebo se připravuje, prostor pro vyřízení pozdravů, ale i připomenutí narozenin nebo výročí někoho z našeho společenství.

Nedělní bohoslužby trvají většinou hodinu a půl, někdy trochu méně, jindy podle situace trochu více.

Děti a bohoslužba

Stejně jako Ježíš miluje děti, tak i my rádi vidíme děti různého věku. Během školního roku je pro děti zhruba od čtyř let připraven vlastní program, kterému říkáme besídka, kde si povídají o některém biblickém příběhu, mají možnost si něco vyrobit, zahrát si atd. Děti do besídky odchází až v průběhu bohoslužby, většinou poté, co se za ně někdo modlí.

Pokud jsou Vaše děti úplně malé, v zadní části hlavního sálu je prostor pro jejich batolení. Máte-li už malé sportovce, můžete s nimi být v malém sále, kam je přenášen zvuk a obraz bohoslužby a kde najdete také nějaké hračky, případně s nimi můžete být na chodbě, kam je přenášen jen zvuk.

Večeře Páně

Zpravidla jednou měsíčně slavíme tzv. Večeři Páně. Neznamená to, že bychom setkání protáhli do večerních hodin nebo se naopak sešli až před setměním. Jedná se jednak o připomínku posledního Ježíšova večera se svými učedníky, tak o připomínku toho, že Ježíš na kříži za nás obětoval své tělo a prolil svou krev. Při této příležitosti jíme kousek chleba a pijeme trochu vína nebo moštu, nejedná se tedy o opravdovou večeři. Večeře Páně se můžete zúčastnit, pokud jste se stali křesťany, jste pokřtěni a nežijete vědomě způsobem, který se Bohu nelíbí. V případě hezkého počasí se někdy Večeře Páně koná venku.

Doufáme, že se Vám u nás bude líbit a přejeme Vám, ať přijmete povzbuzení k následování Ježíše Krista.

SLOVNÍČEK

Při našich bohoslužbách se můžete setkat s pojmy, které nejsou úplně známé nebo zde mají trochu jiný význam než obvykle.

amen – hebrejské slovo znamenající „ano“, kterým vyjadřujeme souhlas s právě řečeným nebo touhu po tom, aby se tak stalo. Většinou ho používáme na konci modlitby nebo kázání.

besídka – program pro děti od zhruba čtyř let, probíhá během školního roku paralelně s bohoslužbou

bratr/sestra – označení křesťanů, kteří nemusí být (a většinou nejsou) pokrevní příbuzní, ale které spojuje hlavně to, že Bůh je naším Otcem. A když máme stejného otce, jsme si bratry a sestrami. Užívá se při oslovení nebo označení druhého křesťana, často ve spojení s jménem nebo službou/funkcí, např. bratr Tomáš, bratr či sestra starší, bratr kazatel.

chválící skupin(k)a – hudebníci a zpěváci, kteří hrají, zpívají a vedou přítomné ke zpěvu. Jejich účinkování není koncert, každý je zván, aby se ke zpěvu písní připojil.

kancionál – zpěvník křesťanských písní, obsahuje písně různého stáří, většinou vhodných pro zpěv za doprovodu klavíru nebo varhan

kavárna – neformální čas k rozhovorům po bohoslužbě, při kterém je k dispozici občerstvení za dobrovolný příspěvek

kazatel – někdo jako farář. Člověk pověřený církví k tomu, aby kázal, staral se o lidi a byl jedním z vedoucích sboru. Někdy bývá označován slovem pastor.

shromáždění – jiné označení pro bohoslužbu, jindy také označuje lidi aktuálně přítomné na bohoslužbě

sbor – označení organizované skupiny křesťanů působící na nějakém místě, my o sobě někdy mluvíme jako o vsetínském nebo jaseneckém sboru

starší sboru – volený člen vedení sboru, které označujeme slovem staršovstvo

Sbor Církve bratrské ve Vsetíně
Horní Jasenka 102
755 01 Vsetín

